

AMERIŠKA DOMOVINA
 AMERICA HOME
AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave., Hendersen 4638 Cleveland 1, Ohio
 Published daily except Saturday, Sunday and Holidays

NAROČNINA:
 Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
 Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
 Za Ameriko četr leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četr leta \$2.75.
 Za Cleveland in okolico po razmalkoch; celo leto \$4.00, četr leta \$2.50.
 Posamezna številka stana 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
 United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
 U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
 U. S. \$2.50 for 3 months Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
 Cleveland and suburbs by Carrier \$1.00 per year. \$4.00 for 6 months. \$2.50 for 3 months.
 Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 170 Fri., Aug. 29, 1947

Rezultati modrosti zaveznikov

Danes mora biti vsakemu slepemu jasno, da je prav malo ali nič razlike med režimi dežel, ki jih kontrolira Sovjetska Rusija, to je med režimi Čehoslovaške, Poljske, Madžarske, Romunije, Bolgarije, Jugoslavije in Albanije in med nakdanjim Hitlerjevim režimom.

Na konferenci v Jalti je bil sprejet princip, ki določa, da imajo ostati v sovjetski vplivni sferi samo one vlade, ki so "Rusiji prijazne." Te tako zvane "priateljske vlade," katere sta Amerika in Anglija sami pomagali Rusiji vsiliti nevoljnim, toda brezmočnim narodom, imajo svoje firerje, ki v vsem posnemajo bivšega nemškega firerja.

Rezultat konference v Jalti je bil, da so zastopniki Zed. držav in Velike Britanije — ne da bi vprašali po njenem mnenju poljsko vlado v Londonu niti po poljsko ljudstvo — preklicali svoje priznanje poljske vlade, kateri je načeloval socialistični podtalni voditelj, ter dare to priznanje sovjetsko trenirani lutki. Poljsko ljudstvo ni imelo pri tem odloku velesil najmanjše besede, in tako se je zgodilo, da je Poljska dobila svojega komunističnega firerja.

V Jugoslaviji Srbi prav gotovo niso izbrali Tita. Tudi v tem slučaju je bila konferenca v Jalti tista, ki je odločila, da se ukine pomoč generalu Mihajloviču ter da se jo da "demokratičnemu" voditelju Titu.

Dalje se demokratične države priznale režim, Petru Groze v Romuniji, dasi so voditelji, kot so Maniu in njegovi tovarši, ki so zdaj v jezi, jasno povedali, da nima romunske ljudstvo nobenih simpatij za kakega sovjeticiziranega firerja.

Isto je bilo v Bolgariji, kjer so sovjetski manevri spravili na oblast Dimitrova, voditev Kominterne, in kjer je opozicija razbita ter njen voditelj Petkov obsojen na smrt...

Prav tako niso zavzele demokracije nobene učinkovite akcije napram komunističnemu udaru v Madžarski, kjer, klub temu, da je ves madžarski narod dal izraza svoji demokratični volji, Zed. države in Velika Britanija še vedno priznavajo komunistični Razkocijev režim kot reprezentativno vlado Madžarske...

In kaj je z Baltskimi državami, kjer so soveti uničili ali deportirali vse napredne in progresivne elemente!

Danes je jasno, da je bil totalitarni oklep, ki oklepa danes vzhodno Evropo, vsiljen ondotnim narodom samo zato, ker so demokracije odločile, da so tiste dežele v sferi ruskega vpliva ter so podprle Rusijo proti odporu prebivalstva prizadetih držav.

Zato bi bilo krivično misliti, da so ti mali narodi odgovorni za sedanje antidemokratične in antiamerške sisteme, in obzalovanja vredna je vsaka misel, da bi se te narode kaznovalo s tem, da bi se jim okrnilo amerško pomoč. Nekateri pravijo, da je to potrebno, da bodo ti narodi izprevideli, kam jih njihovi voditelji vodijo. Nikar naj nihče ne misli, da ljudstvo teh dežel ne ve, kam jih vodijo; vsakdanje bridke izkušnje, teror, zapori in eksekucije jim to dovolj jasno povedo.

V Poljski so bili vsi voditelji podtalnega odpora aretirani, obsojeni in ustreljeni.

V Jugoslaviji je bil Mihajlovič, hraber borec za svobodo, obsojen na smrt in ustreljen.

V Romuniji je bil premier, ki je, podpisal premirje z Rusijo, prisiljen zbežati in si poiskati zavetja na engleskem poslanstvu. Demokratični voditelj romunskih kmetov Maniu pa je bil aretiran.

V Madžarski je bila vlada, ki je bila izvoljena bo madžarskem ljudstvu, terorizirana po peščici komunistov in njen premier Nagy je bil prisiljen zbežati iz dežele.

Danes je splošno znano, da so se vsi ti komunistični režimi nekdaj silno bali, da bodo Zed. države zavzale proti njim drastične korake in da bo prišla ta zadeva, kot mir ogrožajoča, pred svet Združenih narodov. Ker se pa v resnicni nič takega zgodilo, je tem satelitom, nenačoma zelo odleglo.

Ne nacijev v Ameriko!

Ameriški generalni konzul Radecker v Frankfurtu, Nemčija, svari pred porokami med nemškimi dekleli in ameriškimi vojaki. Ameriška vlada bi morala v tem oziru strogo ali vsaj strožje nastopiti.

Nemška dekleta, ki so bila zvesta nazijskim naukom, dokler je bil Hitler in nacizem na moči, prihajajo zdaj v Ameriko, da se tukaj poroča. Morda igra tukaj svojo vlogo boginja ljubezni, vendar je vseeno malo čedno, da prihajajo naši bivši sovražniki s tako lahko v to deželo, dočim se delajo vsakojake ovire takim, ki se izkazali res pravi pristaši zapadne demokracije, zlasti vneti zagovorniki Amerike.

Vprašanje namreč nastane: koliko teh nemških deklet je res iskrenih in se hočejo poročiti z Amerikanci iz prave ljubezni in koliko je takih, ki bi tudi vragu zapisale svojo dušo, samo da bi mogle priči v Ameriko, kjer se cedi mleko in med.

Ameriška v ada bi morala tudi tukaj strogo postopati in pre-

iskati vsak tak slučaj. Lahko dožene, katera teh nemških deklet je drla za naciji z dušo in telesom in katera ne.

Nacijev in nacistk ne maramo v Ameriko, kaker ne maramo fašistov in komunistov, kar mi sicer smatramo za eno telo v treh raznih copatah.

BESEDA IZ NARODA

Rt. Rev. Msgr. Ponikvarju
ob 40 letnici

Cleveland, O. — V nedeljo, 31. avgusta bo velik praznik našo faro sv. Vida, ko bomo praznovali 40 letnico, odkar je naš prečastni Msgr. B. J. Ponikvar začel svoje pastirske delovanje pri fari sv. Vida.

Prišel je k nam kot mlad, energičen duhovnik v skromno leseno župnišče in malo cerkvico. Ni bilo lahko orati ledine in vzel je veliko moč iin potrepljivosti predno se je preoral v obdelalo do današnjega uspeha.

Danes, prečastiti Msgr. Ponikvar, lahko s ponosom gledate na svoje delovanje, na krasno stavbo šole in cerkev in lahko z velikim veseljem sprejemate čestičke od neštetičnih duhovnikov, redovnikov in sester redovnic, katere ste iz naše far poslali v druge fare, v samostane in bolnišnice. Ni čuda, da Vas imenujejo očeta duhovnikov, saj je ravno iz fare sv. Vida izšlo največ duhovnikov, kar ka gre zasluga in priznanje Vam, prečastiti.

Moj sin, brat Frank, mi je neštetokrat dejal: "Mamo, samo monsignorju se imam zahvaliti, da sem našel svoj takov vzvrašeni poklic."

Da iz male lesene šole in cerkvice je nastala lepa šola in nadve krasna cerkev, ena izmed najlepših v Ameriki, na katero nismo ponosni samo mi Slovenci, ampak je v ponos celih Amerik. Ni se zlahkoto zidala to prekransi božji hram. Ne, marsikatera bridka ura je zarezala globoko v Vaše srce, a je iskrenost in sodelovanje dobrih faranov nadkriljevalo vse hudo in je pripomoglo do današnjega uspeha.

Hvaležnega srca se Vas še prav posbeno danes spominjam v molitvah in Vam kličemo: Bog Vas ohrani še mnogo, let med nami! Naj tudi v božo deželjku ne zamori lepe cvetke, katero Vam ljubljeni duhovnik oče hvaležni farami za Vaše 40 letno neumorno delovanje podajamo v dar. Pri sv. maši, ki jo boste v nedeljo doživeli, da vodite ob asistencij številno duhovne študije in prevzivšenega škofa Hobana, bodo naše iskrene prošnje hitele k Bogu za Vaše

Grlina. "Kajpak, še tega se nam je manjkal. Kaj niste videli, kako sta bila konjička že vsa vneta, da jo upraščita po svetu, ko sta začutila nepravo roko na vajetih?"

"Saj tisto sem uprav hotel," branjam jaz svoje znanje o konjski pasmi. "Kaj mislite, da sem danes prvič držal za vajeti? Kaj nisem bil jaz tisti, ki sem odvadil našega konja doma na Meničiji grde razvade, da me je popadel vselej za stegno, kadar sem si pomagal nanj? Krvninske vitiče sem mu nastavil bežljaj, da se bom spravil nanj. Se reče, z mojega programa manjka samo še ta točka, ostali dve sem že opravil: pečen krompir mi je bil bredložen in s konji sem se vozil."

"Se nisi dosti peljal, če kaj vam," popravlja naglo Jakšič.

"Vidiš, prav toliko sem se pejal, da bi stavo dobil. Prav za prav me kar nekam grize, da nisem bolje izrabil prilike in natušal Peruške pramcke tje čez lega storil, z menoj je pa mišljeno napraviti po svoje, ki sem bil še majhen in sem mu na hrbtnu narobe hodil."

"Sur, potem bi pa ves teden pobiral po farmah osnike in drugo, kar bi ostalo še od voza, pa razne pritikline, ki predstavljajo vaše telo," mi je očital Mr.

v Morapaju pri patru Sedeju, doma z Vrhniko. Nato je bil dve leti in pol upravitelj istoča. To so bila leta glad in stradanja; na tisoče ljudi je umiralo po mestih in vaseh. Demšar je ustanovil pomočno akcijo po raznih centrih, kjer je po štiri tisoč ljudi vsak dan dobivalo hrano. Bog sam ve, koliko je bilo storjeno za blagodat teh siromakov! Značilna je skromna pripomba patri Demšarja. Takole dostavi:

"Vse to je mirulo. Pri vsakdanjem misijonskem delu ne mislim in ne utegnem misliti na vse tisto. Če je bilo dobro, je zapisano v nebesih; če ne, je pa še bolje, da se hitro pozabi! Mary Marinko in družine.

Dr. sv. Marije Magdalene
št. 162 KSKJ

Cleveland, O. — Ker bo v pondeljek, to je 1. septembra duhovni praznik (Labov Day) naše društvo ne bo imelo seje kot običajno vsak prvi pondeljek v mesecu. Seja pa se bo vrnila v torek 2. septembra ob osmih v prostorih šole sv. Vida. Asesment se bo pobiral že od šestih naprej.

Članstvo je prošeno, da vstopite na seje to naznanih in se udeleži seje v velikem številu v torek 2. septembra. Opozorja se tudi vse one, ki so zaostali z asesmentom, da ga tedaj gotovo poravnajo.

V nadi, da se vidimo na seji društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ v torek 2. septembra ostajam s sesterskim pozdravom,

Maria Hochevar, tajnica.

Iz Indije iz Poljanske doline

Nastopni podatki so od jezuista patra Demšarja, misijonarja v Šatkhiru v Indiji. Njegov popoln naslov je:

Fr. L. Demšar, S. J.,
Catholic Mission,
Satkhira P. O.,
Khulna Dt.,
Bengal, India.

Meje med novima državama v Indiji nam še niso povsem jasne; zato sem označil po statrem: India — Misijonar Lojze Demšar izhaja iz vzorne krščanske družine sedmih otrok; Lojze je že tretji duhovnik-jezuit med njimi. Rodil se je v Sestranski vasi, župnija Trača v Poljanski dolini na Gorenjskem. Leta 1936 so ga predstopniki poslali v Indijo, dejelno katoliška akcija je bila v polnem teku. Leta 1935 je postal župnik Andrej Savli. — Ko je p. Demšar odhajal z doma v Indijo, je imel o Indiji sklopito predavanje v Društvenem Domu na Trati. Ljudje so mu zbrali častni denarni dar za na pot in pozneje še za kelih, ki pa še čaka v Ljubljani: prihrumela je bojna vihra. Iz onih časov ima p. Demšar poročilo, ki mu ga je poslal gospod Kopač, sedaj misijonar

kot dve ovčici, dokler sem ju držal za povodce. Komaj sem ju pa spustil, ju nisem pa več prijet, na prostem že ne. Pa nisem vedel za to njiju nemarnost. Ko sem ju zopet ob neki priliki spustil, ker se mi je zdelo, da je v bližnjem grmu gnezdro z mladimi koši in sem moral to važno stvar na licu mesta ugroviti, sta jo pramčka ubra'va naravnost v sodobno deteljko. Saj če stvar prečdamo in presodimo s konjsko stajščico, nista imela slabega okusa, ker je deteja vedno boljša od čisto navadne kmečke trave. O, tako se pa nismo zmenili, sem jima zažugal in tekel k njima, da ju spravim iz pregrehe. Pa mislite, da sem jih?

"Jaz bi reklo, da jih nisi," takoj pove svoje mnenje Jakšič.

"Kdo ti je povedal, da jih nisem, a?"

"Nihče, kar na slepo sem udaril in misim, da sem zadel."

"Aha, si! Ko priletim do mrh konjskih, ki sta si na vse milo viže pomagala do sladke detelje in sem ju hotel prijeti za njih pregrešne gobce, je vrgel ta levi ušes po vratu in postavil

na Kitajskem, prej pa nekaj časa kaplan na Trati. Pismo slove:

"Leta 1941 so Gorenjsko zasedli Nemci. Župnika na Trati so tako zaprli. V Poljanah so v začetku mene (Kopača) in gospoda župnika Tavčarja pustili na miru. Pa pa se jih je petnajst nastanilo v župnišču. Izprševali so Poljanec, in ker so ti ugodno govorili o nama, so naju rešili zapor. Mene (Kopača) je škof določil za župnega namestnika na Trati, kar sem vršil tri tedne. Dela je bilo veliko, zlasti s porokami, ker so ljudje slutili, da bomo kmalu morali vsi duhovnički editi na Gorenjsko. Tratarci so me prosili, naj vse storim, da ostanem pri njih. Lani so Demšarji poslali v pomoč misijonarju iz Malenskega vrha v Poljane, mi je župnik Tavčar povedal, da je gestapovec iz Škofje Loke prinesel odlok, da moramo vsi duhovnički iz Poljanske doline v 24 urah Gorenjsko zapustiti; če nas po tem roku še dožive na Gorenjskem, nas bodo zaprli. Tudi župne matici so pobrali ter jih z 15. maja prišeli iz Malenskega vrha v Poljane, mi je župnik Tavčar povedal, da je gestapovec iz Škofje Loke prinesel odlok, da moramo vsi duhovnički iz Poljanske doline v 24 urah Gorenjsko zapustiti; če nas po tem roku še dožive na Gorenjskem, nas bodo zaprli. Tudi župne matici so pobrali ter jih z 15. maja prišeli iz Malenskega vrha v Poljane, mi je župnik Tavčar povedal, da je gestapovec iz Škofje Loke prinesel odlok, da moramo vsi duhovnički iz Poljanske doline v 24 urah Gorenjsko zapustiti; če nas po tem roku še dožive na Gorenjskem, nas bodo zaprli. Tudi župne matici so pobrali ter jih z 15. maja prišeli iz Malenskega vrha v Poljane, mi je župnik Tavčar povedal, da je gestapovec iz Škofje Loke prinesel odlok, da moramo vsi duhovnički iz Poljanske doline v 24 urah Gorenjsko zapustiti; če nas po tem roku še dožive na Gorenjskem, nas bodo zaprli. Tudi župne matici so pobrali ter jih z 15. maja prišeli iz Malenskega vrha v Poljane, mi je župnik Tavčar povedal, da je gestapovec iz Škofje Loke prinesel odlok, da moramo vsi duhovnički iz Poljanske doline v 24 urah Gorenjsko zapustiti; če nas po tem roku še dožive na Gorenjskem, nas bodo zaprli. Tudi župne matici so pobrali ter jih z 15. maja prišeli iz Malenskega vrha v Poljane, mi je župnik Tavčar povedal, da je gestapovec iz Škofje Loke prinesel odlok, da moramo vsi duhovnički iz Poljanske doline v 24 urah Gorenjsko zapustiti; če nas po tem roku še dožive na Gorenjskem, nas bodo zaprli. Tudi župne matici so pobrali ter jih z 15. maja prišeli iz Malenskega vrha v Poljane, mi je župnik Tavčar povedal, da je gestapovec iz Škofje Loke prinesel odlok

Jakob K. Heer:

Berninski kralj

ROMAN S ŠVICARSKEGO POGORJA

Mislila je na Marka Paltra je izginil Sigismund, in veter ma in se zgrozila pri tem ime nu.

Vendar ji je bilo, kakor bi po velikih viharjih utegnili zopet positi sponce.

Gledala je svojega lepega dečka. Spomnila se je, da bo napočil kmalu čas, ko se bo Lovrenček moral učiti branja in pisana.

In mislila je na šolske načrte očeta. Nekaj dni pozneje se je napotila k županu in rekla: "Puschlavci so bili vedno ponosni, da so izobraženi.

Da bi pa taki tudi ostali, moramo dobiti učitelja, kakšnega sposobnega Pestalozzijevega učenca. Kolikor zadeva me ne, bom storila svojo dolžnost!" — "Kaj hočete storiti?" je vprašala župan. "Brezplačno bom opravila občini šolsko soko v svoji hiši. Nočem da bi stala tako mrtva, kakor je sedaj."

Načrt je Puschlavem uganjal. "Njen mož, pogrešani Gruuber," so pravili ljudje, "se je vedno kislo držal, ako je pri svojem velikem podjetju moral odrinuti nekaj tudi za javna bremena, ona je pa kakor njen oče, prezgodaj, umrl župan, smisel ima za javno blaginijo!"

Proti jeseni je prijezdil župnik Tass še enkrat na obisk.

"Se se godijo znamenja in čudeži," je prijevedoval vedro. "Aristokrat, mislim deželni sodnik, se je z ljudskim trimunom pol in pol spravljal. Toda pokalo je v St. Moritzu, kakor bi se hotela podreti vsa vas. Gospod Konradin je že sedel z Menjo na konju, da bi odjezdil v svet. Mar naj lepi par odhaja po svetu zaradi dveh trmoglavev?" so mrmrili ljudje. Rajši tudi vidimo nekaj mladega med nami in ne samo starih, prepirljivih gospodov! Mene je zaneslo tudi tja in 'glej, deželni sodnik je premagal svojo trmo, odšel je k Drioschu in zdaj je veliko premirje, oba sta izpila z menoj steklenko veltlinca. Toda kopališče, kopališče, tega ne bo — vsa vas nasprotuje!"

"Bo že," pravil Cilgija odločno, "samo vojni načrt je še skrivnost!"

Počasi se je zjesenilo.

Bil je mrk oktobrski dan, snežilo je gosto in močno, bilo je vreme kakor takrat, ko

je izginil Sigismund, in veter je zavijal okoli hišnih oglov.

"Mati," je začel moledovati mali Lovrenc, ko sta gledala ven v beli ples, "pripoveduj mi povest, pripoveduje mi o berninskem kralju! Ali je res, da hoče priti na goro, kamor ne more nihče priti?"

"Nespatmetni otrok," je dejala burno in obrnila glavo proti oknu, da bi je ne mogel videati. Ime jo je bolestno zboldilo.

Tedaj je opazila na cesti žensko postavo. Zavita je bila v veliko, temno ruto in bila videti ko nuna, ko se je prebijala skozi snežni metež.

Ženska je stopala po tržiču navzgor in je izginila kmalu v gostem vrtincu snežnik.

Ako bi Cilgija ne prevzemale tako zelo lastne misli, bi bila moral spoznati postavo, ki je izginila na cesti mimo ko senca.

Vihar je naraščal, divji, strašen pozen večer je sledil dnev.

Bedela je še. Tedaj se je vzdignilo po tržiču klicanje: "Nesreča!" Vpili so veltlinski tovorniki, ki so se bili pretolkli skozi sneg na Bernini in so še proti polnoci, sami do smrti izčrpani, prispleli v Puschlav.

Cilgija je bila med prvimi pri glasilih v obliko zavith možeh, pri konjih, od katerih so viseli ledeni cingeljci, in svetilka starega Tomaža je sijala v spečno noč. Na konju je na pol sedela, na pol ležala v črnu ruto ognjenja ženska — postava, ki jo je bila Cilgija videla izginiti ko senko v snežnem metežu, in dva moža sta jo držala.

"Uro hoda nad tržičem smo jo našli," so prijevedovali tovorniki, "konj se je spotaknil ob njo. Tedaj smo jo vzdignili, živila je še in dihal, kaj več se pa nismo mogli brigati zanj, zakaj imeli smo dovolj opraviti sami s seboj in s konji."

"Zanesit jeo v hišo," je dejala Cilgija usmiljeno.

Ko so pa v sobi odstrili ruto, v katero je bila ponesrečena ogrnjena, je Cilgija od strahu skoraj omahnila na tla in zobraza ji je izginila vsa barva.

"Moj Bog, to je Pija! Žena Marka Paltrama!"

Može pa, ki so prišli v so-

bo, da bi poskusili žensko zopet oživiti, so kmalu izjavili: "Tu je vsak trud zaman, mrtva je! Ali jo naj zanesemo na občinski skedenj ali pa jo hočete održati tu v hiši?"

Globoko presijena je odgovorila Cilgija: "Pustite jo tu!" Neka trška ženska je zatisnila mrljico osteklenele oči in stražila pri njem.

Drugi dan se je vihar unesel in vreme se je toliko izboljšalo, da so se upali poslati sira s poročilom o nesreči v Pontresino.

Med dnevom so nato izvedeli tudi nekaj usode potujanje. Pije, zakaj voznik, ki jo je bil pripeljal na svojem parizerju iz Milana, se je še mudil v Tiranu. Kakor mu je prijevedovala, je bila v resnici našla svojega brata v Hamburgu. Čez nekaj časa je pa zahrepala po možu in otroku in gorah. Orlando jo je nato spravil na jadrnico, z ene ladje je bila prehajala na drugo, povsod je naletela na dobre ljudi, ki so prebrali v več jezikih napisano spremno pismo njenega brata in poskrbeli dalje za njo, dokler se ni izkrcala v Genovi.

"Sprva je bila čisto mirna," je prijevedoval voznik, "Ko je pa z ravnine zagledala gore, jo je prevzela neka blazonost, da se je njen priganjanje dalo komaj še krotiti."

(Dalej prihodnje)

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

Te sedaj spravljajo čez mejo na Ogrsko. Od tam ji gonijo naprej v Nemško Avstrijo. V zadnjih časih je prišlo v Avstrijo več tisoč teh novih beguncov, če se morejo imenovati begunci, ker so v resnici prisiljeni bežati čez mejo. Pričakujejo še več tisoč teh nesrečnikov, ki bodo stradali po raznih avstrijskih taboriščih. Prihajajo čez mejo brez vsega, lačni in strgani. Tako se ne neneha nesrečno preseljevanje narodov v nemirni Evropi. Sedaj žanje nemirno, kar je njegov nacizem sejal. Trpe pa največ nedolžni. Vsako nasilje rodni nesrečni. Tudi partizansko nasilje bo še teplje partizane.

SLOVENSKI BEGUNCI imajo vedno več upanja, da se rešijo iz sedanega položaja in odpotevajo v druge dežele. Upravičeno je upanje, da bodo zavezniki prepeljali večino slovenskih beguncov iz Italije v Argentino. Za onimi v Italiji pričakujejo da pridejo na vrsto oni iz Koroške. Tudi druge države nabirajo beguncev za delo. Tako je že odšla skupina Slovencev v Venecuelo. Nekaj jih odide na Angleško. Vse to seveda vzelje še precej časa. Tudi Titovina vabi begunce domov na razne načine. Vabi in grozi. Toda Tito in njegovi so storili preveč zločinov, da bi jim mogel kdo kaj zaupati. Verjetno pa je, da se ne bo nekaj beguncev vendar še vrnilo domov radi družin in bodo riskirali vse, da pridejo k svojim. Kdor ima doma ženo in otroke, se jim težko za zmeraj odreče, čeprav ve, da ga doma ne čaka nič dobra.

NEPRIZANE POREKE. — Begunc se je poročil v taborišču s Slovenko. Potem sta odšla domov v zaupanje na titovake obljube, da mora domov, kdo ni niti s oril proti državi. Ko sta prisia domov, so njega zaprili, njo pa poslali v njeno domačo vas. Ko je hotela na možev dom, so ji izjavili, da to ni njen mož, ker ni poročen po jugoslovansko pred civilno oblastjo. Tako se začenjava žalstne posledice civilne poroke.

Drugo poročilo iz Slovenije pravi, da so poroke poštenih ljudi še vse tudi v cerkvi. Toda partizanski funkcionarji ne gre do več k porokam v cerkev. Tudi ti, ki bi radi, si ne upajo. Komuniti hočejo, da pride civilna poroka do polne veljave in da tako vsi, ki so z njimi, pretrgajo popolnoma s Cerkvio.

TITO IN NAŠA KOROSKA. — Tito je nad Koroško obupal, čeprav je pred dvema letoma baha, da se bo zanjo boril do zadnje kapljice krvi. Sprejel je bolgarske novinarje in jim rekel: "Malo je verjetno, da bi dobili toliko, kakor smo zahtevali. Sprejeti bodo pač morali tako rešitev, ker smo člani 'Združenih narodov.'

Do teh pa, ki so se srečno vrnili domov, nas pa več dolžnost, da jim damo priznanje, ki so se kot junaka boriči tak požrtvovalno izkazali na branku domovine. Da se jim da vsaj nekoliko priznana na njih za sluge, je naše društvo Glas celavlandskih delavcev št. 9 SDZ sklenilo, da svojim 75 članom veteranom iz svoje blagajne prideli častni banket, ki se bo vrnil 20. septembra v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Vsak veteran, ki je član društva št. 9 SDZ lahko pripelje s seboj še eno osebo očeta, mater, ženo, brata, sestro ali svojo izvoljenko, ki bo prav tako prosta vsega kakor veteran sam.

To bo res banket z vsemi priliknimi, ki spadajo na pravi banket in ne morda samo kak prigrizek in bo družabnega značaja, zato se pri vhodu v dvorano ne bo sprejemalo prijave. Odbor mora vedeti pravočasno za vse prijave, da bo vedel za koliko oseb pripraviti raznih dobrot tega sveta.

Kdor torej želi počastiti naše veterane na častnem banketu naj se javi do 13. septembra pri odboru: preds. Frank Česnik, tajnik A. Champa, blagajnik John Martinčič, zapisnikar John Petrič ali v uradu S. F. Pirnat na 6516 St. Clair Ave. Očka, mamca, ljuba ženka, brat ali sestra in izvoljenka, ali vam sreče ne kopri veselja, ko imate ljubljence v svoji sredi? Danes se lahko z njim poveselite med tem, ko ste med vojno po eno leto in tudi več žalostno čakali vsaj pisemca od njega, da ste bili tako potolaženi, ko ste dobili vsaj sporocilo, da je še živ in zdrav. In sedaj, ko imate veterana v svojem krogu, "ali mu ne boste pokazali svojega veselja in zadovoljstva s tem, da boste vsaj prisotni na tem banketu, katerega mu priredi v počast društvo št. 9 SDZ.

Mnogi so padli na bojnem polju — naj jim bo ohranjen blag spomin — kar je njihovim sorodnikom povzrčilo mnogo žalosti in solza, posebno mladoletnim otrokom, ki so ostali brez očeta-reditelja. Obvestilo pa padlem sinu je povzročilo posebno skelečne rane materam, ki so svoje ljubljene sinove nosile pod srcem, jih kot sad svojega telesa rodile, jim dale življenje in detinjstvo za njih skrbeli ter do skrajnosti zanje žrtvovalo svoje dušne in telesne moči in jih končno odgojile v krepke mladeniče.

Zavabiši ste pa tudi vsi tisti, katerih sinovom je bila usoda manj naklonjena, da so ostali na bojnem polju. Pridite tudi vi in skušajte pozabiti svojo žalost v krogu svojih znancev in prijateljev; pridite in razveselite se tudi vi, saj smo itak vsi potrebeni malo razvedrila. Na veselo svidenje 20. septembra na banketu društva št. 9 SDZ na St. Clair Ave. Pozdrav članstvu!

Clan št. 9 SDZ.

Ameriška in evropska označba mer

Pri čevljih je razlika v označbi mere za približnih 32 1/2 do 33 točk, ki jih je treba odštetiti od evropske mere, bodisi pri moških ali ženskih čevljih. Na primer: če vam sorodnik piše, da potrebuje čevlje št. 39 je to ameriške mere 6 1/2; št. 40 je 7, št. 41 je 8, št. 42 je 9, št. 43 je 10, št. 44 je 11. Ženski čevlji so navadno manjši kot gornje mere. Tako bi na primer št. 38 bila ameriške mere 6, 37 bila 5 in 36 in 54.

Pri ženskih oblekah pa je razlika v označbi mere vedno za 8 točk. Na primer, če vam sorodnik piše, da nosi obliko št. 40, je to ameriške mere 32, št. 42 je 34, št. 44 je 36, št. 46 je 38, št. 48 je 40, št. 50 je 42 in 52 je 44.

Isto je pri meri za deklice. Evropski št. 38 je ameriška 12, 40 je 14, 42 je 16, 44 je 18, in 46 je 20.

Pri moških oblekah pa začenjava mere v Evropi s št. 42, kar je enako ameriški meri 33, št. 44 je ameriška 34, 46 je 36, 48 je 38, 50 je 39, 52 je 41, 54 je 43 in 56 je 44.

Za 2 družini, 5 in 5 sob, na E. 140. St. ulični železnici. Zmerna cena.

B. J. Hribar

14324 St. Clair Ave.

GL 9545.

(170)

Pozor v Newburghu!

Naprodaj je hiša 7 sob v dobrem stanju, na 3626 E. 81. St. Se lahko takoj vselite. Ogledate si jo lahko v nedeljo 31. avgusta od 2 do 6 popoldne, ali pa vsak čas, če pokličete Mr. Jelarcic na DI 1046.

(170)

Beneške zastore

vam napravimo po meri iz najboljšega blaga in po zmerni ceni. Brezplačen proračun. Pokličite IV 2938.

Frank Adamic

22812 Nicholas Ave.

Euclid, Ohio

(Thur. Fri. — X)

PAPIRAMO IN BARVAMO SOBE

Prvovrstno delo, zmerno cene. Pokličite, da vam damo prost proračun. Se priporočamo.

GEO. PANCHUR in SINOVI

16503 Waterloo Road

KE 2146

BARVE IN STENSKI PAPIR V NAJNOVEJŠIH VZORCIH

LOUIS SRPAN

TAILOR

17822 Marcella Road

KE 4311

(739)

DELO DOBIJO

Girl Wanted

Clerk-typist — some bookkeeping knowledge, bank experience. Apply in person to M. J. Grdina, North American Bank, 15619 Waterloo Rd. (x)

Delavce se sprejme

Tako se sprejme zidarje in karpenjerje; dobra plača, stalno delo. Zglasite se na 960 E. 185. St. tel. KE 5030.

(170)

Za čiščenje uradov

Boncar
(Pravljica)

1.

Cesta, ki drži iz ribniške in sodražke doline čez Bloke, Grado hovo in Rakek v Trst, ima k na lu za Sodražico dolg in precej hud klanec. To je Boncar.

Če vprašate, odkod ima tako čudno ime, vam pomejemo ljudje: "Odkar pomnimo, se klan cu tako pravi in vsaka stvar mora imeti svoje ime, da jo človek lahko v misel vzame in imenuje, če hoče o njej kaj povediti. Bolj ko je stvar imenita, bolj je na daleč znano njeno ime.

In Boncar je imeniten. Ne da bi ne bilo na svetu še drugih velikih klancev. Ne manjka jih. Preece na severni strani Blok je Lužarjev breg. Iz Lašč pride cesta čez Kopovo v ozko dolino. Ko ne more nikamor iz nje, se začne kriviti in vzpenjati po Lužarjevem bregu, dokler se s težavo ne izvije iz stisnjeneh hribov. Krivine so ostre in hude, pod njimi pa so strmi prepadi. Če bi voz zdrnil s ceste, bi se v globeli na drobne kosce razbil.

Ali pa Rovtarski klanec nad Logatcem! Ta je dolg in trpezen. Po dolini med hribi gre cesta zmerom navkreber. Zdi se, da je prišla že na prelaz, ko jo nenadoma zastavi še en hrib. Kakor kača se požene cesta v vijugah čezenj na rovtarsko redlo in polzi potem po soteski ob vodi počasi na Žir.

Lepi so klanci iz Trsta na Kras. Široko stopajo ceste v golo reber in nesejo človeka kakor na ramah. Globoko spodaj ostaja Trst, istrska in devinska obal se stezata zmerom dalje in objemljata morje, posojano z jadri ribiških ladij, kakor z belimi perutnicami. Kakor kukci lažijo križem kražem parniki in režejo po vodi široke, ravne brazde. Daleč, tam, kjer se zlivata skupaj nebo in morje, se včasih nekaj sveti. Nič se ne razloči, kaj je, pa vendar je lepo. To so Benetke. — In potem sežejo oči čez Kras, ki je poln kamenja, bri nja in trnja, a je vendar najlepša dežela na svetu.

Še polno drugih klancev je, zakaj vsa Dolenska in Notranjska sta v samih klancih,

klančkih in klančičih. Vendar je Boncar med vsemi nekaj posebnega.

Kmalu za Sodražico, tam, kjer se pravi Pod klancem, postane cesta strma. Na obeh straneh je gozd. Na eni po hribu navzgor, na drugi navzdol. Čeprav je pot dolga in huda, v gozdu je zmerom kratkočasno. Drevje se pomenjuje, ptiči prepevajo in različne živali se vidijo. — Ko pa vrh klanca pripelje cesta na Runarsko, mimo starinske Andrejačeve hiše, ki ima vsako okno drugačno in drugače vsajeno, zagledajo oči same ostrizene grice. — Mrzla bloška sapa zapiha, cesta nima nikjer zavetja in človeku je žal, da ni več v klancu, kjer je bila pot res dolga in strma, pa je bila vsaj zatišje in kratek čas.

Kdaj pridete sami čezenj, spožnate šele, kaj je Boncar!

Včasih je bilo v Boncarju več življenja, ali tega je že dolgo. Zeleznice takrat še niso tekle po naših krajinah, avtomobilov in aeroplakov pa ljudje sploh še poznali niso. Kdor je hotel, kam priti, je moral po cesti in kakor mu je neslo. Peš ali jež, s poštnim ali s svojim vpreženimi konji.

Blago, ki so ga ljudje iz tujih dežel potrebovali in ni prislo z ladjami po morju ali s čolni po rekah, je bilo treba vse po cestah prevažati. Zato je bilo na cestah zmerom dosti voz in voznikov. Včasih kar v dolgih vrstah voz za vozom, da so si vozniki med seboj priprago posojali in si tudi pomagali, če se je komu kolo strlo, oje zlomilo ali druga neugodna pripetila. Pa tudi roparjev se je bilo treba včasih braniti in strašna kraška burja je vozni kom veliko prizadejala.

Zato ni bil vsak dober za voznika. Voznika ni smelo biti strah ne roparjev, ne samote, ne teme, ne slabega vremena. Skrben je moral biti za živino in blago, pa pošten, da so mu ljudje lahko zaupali. A kdor se je izkazal, je služil denarje.

2.

Najimenitnejši med vozniki so bili takrat v onih krajinah Jakopetovi. Bogatini so bili, da malo takih, in cesta jim je da-

jala čimdalje več. Najboljše kot ogovorili: "No, Matija, konje in vozove so imeli. Če kako pa s tabo?" in je odgovoril se mislili kje ustaviti, so v ri: "Tako, tako, kakor' Bog če!" — se je drugi dan rad pustil: "Včeraj, ko sem govoril z Jakopetovimi . ." In ponovil je vsako njih besedo. Še drugi, ki jih Jakopetovim niti mar ni bilo, so se večkrat balihi in dejali: "Ko smo se menjili z Jakopetovimi . . ."

Taki gospođe so bili Jakopetovi. Vse je vedelo, da domu je zdelo, da vidi že ves svet.

V Boncarju še ni bil, čeprav je bilo bližu. Na kmetijah hodijo otroci malo od doma.

Zdaj se mu je imenito zdejlo, ko je stopal poleg voza po trebu umikati, zakaj pred prakruju, ki ga še nikoli ni bil vi-

videl Jakopetove, ki so vozari del. Vozil seveda še ni, ker o troku ne zaupajo precej konj. Najprvo je moral gledati in povim služit. Stric ni bil pri voli, teta je pa dejala, kaj se bo pomagati, kjer je bila njegova ubijal fant z našo revčino! Na gre, morda bo imel srečo! Vozove, konje, ljudi, Ker so si bili z Jakopetovimi še nekaj botrni, je Mihec res prisel k njim v službo.

Mihec je bil doslej najdlje pri Sv. Gregoriju, odkoder se mu je zdelo, da vidi že ves svet. V Boncarju še ni bil, čeprav je prihaja naproti ona lepa kočija v četver. Natanko je razločil iskre črne konje in ugibal, kam se bodo umeknili. A se ni bilo

zdravljeno, da se stopal poleg voza po trebu umikati, zakaj pred prakruju, ki ga še nikoli ni bil vim Jakopetovim vozom se je

nenadoma odcepila druga cesta, ki je čudno visela više vstran v zraku. Po tej cesti je zdrala kočija in iz nje je prelepa dcklica smehlja se pomahnila Miheu, da je kar obstal.

Takrat je zakričal eden Jakopetovih rádenj: "No, fant, kaj pa zija? Ne vidiš, da smo počivalnikih!" Mihec je brž podstavljal kladib pod kolo, a ko se je vdrugi ozrl za kočijo, ni bilo ne kočije ne druge ceste nikjer več.

Privozili so nad Trst in Mihec je mislil, da je prisel na (Dalej na 5. strani)

ZAKRAJSEK
FUNERAL HOME CO.
6016 St. Clair Ave.
Tel. ENDicott 3113

ZA DOBRO PLUMBING
IN GRETJE POKLICITE

A. J. Budnick & Co.

PLUMBING & HEATING

6631 St. Clair Ave.

Bus. Tel. HENDERSON 3239

Residence POTOMAC 0641

INSURANCE

Fire — Windstorm

Automobile

Za zanesljivo postrežbo se priporoča

Daniel Stakich

Agentura

15813 Waterloo Rd.

KE 1934

(Fri.-x)

Three Corner Cafe

1144 EAST 71st ST.

Frank Baraga in John Lestik, lastnika

Izvrstno pivo - vino - žganje in okusen prigrizek

Se priporočamo

FREE DELIVERY

Complete Line

BEER

ALE

WINE

CORDIALS

CHAMPAGNE

SOFT DRINKS

TOMSE BEVERAGES

Glenville 1620

OHJSKE BRESKVE SO NAJBOLJŠE!

Mi vzamemo naročila vnaprej za breskve tako, da jih imate lahko že drugi dan za prezervanje, ko so obrane. Pribranite sladkor in so boljšega okusa. Pišite kartu na:

Mandel Peach Farm

DAVIS ROAD

PERRY, OHIO

ali telefonirajte

Mandel Drug Store,

15702 Waterloo Rd.

KE 0034

MERRYMAKERS CAFE

4814 SUPERIOR AVE.

Vedno vesela družba

Prvovrstno žganje - pivo - vino okrepčila

Gradimo in predelujemo hiše, stanovanja in trgovske prostore

Strehe pokrijemo nanovo ali pa popravimo stare strehe. Zanesljivo in točno delo. Cene ameriške. Dam brezplačno proračun. Se priporočam

FRANK JANSA

1715 Presser Ave. EX 2583 (Ptl.-x)

LET'S EXPLORE OHIO

State Parks

Stretching from Toledo to Cincinnati, the 225-mile shore of Lake Erie offers a thousand attractive spots for summer outings for all Ohioans. Sandy beaches, wooded picnic spots, off-shore islands, hotels and summer resorts of every type from the most luxurious to real "back-to-nature" ruggedness fit every varied taste.

At convenient intervals along the main highways that border the lake are cities and towns, each with points of interest well worth a visit. Roadside parks have been dotted along the routes.

Toledo is the largest coal-shipping point in the world and it is famed for its Museum of Art and Walbridge Park.

Following Route 2 past Camp Perry, one comes to Port Clinton and crosses Sandusky Bay to Sandusky and Cedar Point, the latter one of the largest summer resorts in the nation. Off shore are Put-in-Bay, with its tall memorial to Perry's victory, and Kelley's Island, both easily reached by lake steamer.

Naj Vam večni Bog poplača za vsa Vaša dela in skrbi, in za vse trpljenje tu na zemlji, v nebesih naj Vam da plačilo.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI PRE LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE DOBRE MATERE

Louise Lenarsic

ki so dne 31. avgusta 1946
mirno v Bogu zaspali

Eno leto je že poteklo,
kar srce zlato našlo je pokoj,
ki vedno je za nas skrbelo
ves čas do zadnjega dne.

Bog edvezel je draga mater,
ki svet je nam ne more dat'
z Bogom Vam srce ponavljaj,
na Vaš grob spomini hite.

Naj Vam večni Bog poplača
za vsa Vaša dela in skrbi,
in za vse trpljenje tu na zemlji,
v nebesih naj Vam da plačilo.

Zaluženi ostali:

OTROCI

Cleveland, Ohio, 29. avgusta 1947.

Located at Castalia, six miles west of Sandusky, is the "Blue Hole," one of the outstanding springs of the world. Its clear depths of deep blue hue reveal a myriad of strange formations. Here the Indians had their great Medicine Camp; drank the cool waters.

Lakeside, Ruggles Beach; Vermilion and its yacht clubs; Rocky River and the Metropolitan Parks; Cleveland and its lofty Terminal Tower, Public Auditorium and Art Museum, Mentor and the home of James A. Garfield; Painesville and acres of nurseries, Geneva, Ashtabula and Conneaut all hold interest for the motorist.

Vermilion got its name from the ore deposits used by the Indians for pigments in making ceremonial paints. Settlers first arrived here in 1808. It is one of the busiest resort towns in Ohio's Lake Erie vacationland, with camps and beaches and more than a thousand summer cottages. Here the eagles made their nests for more than thirty-five years.

Famous inns, many dating back to the early days of the stage

coach, are to be found along the lake highways, offering modern meals in an atmosphere of olden times. The lighthouse is Marblehead.

225 MILES
Op SHORE LINE
CINCINNATI
COLUMBUS
MONTGOMERY
DAYTON
CINCINNATI

100 MILE
100 MILE

60 MILE
60 MILE

60 MILE
60 MILE

60 MILE
60 MILE

MANDEL'S SHOE STORE

6107 St. Clair Ave.

ZRAVEN GRDINA SHOPPE

Veselito se
avtomatičnega
gretja z

PLIN
PREMOG
OLJE

THE HENRY FURNACE CO., MEDINA, O.

V BLAG SPOMIN

DESETE OBLETNICE SMRTI NASEGA PRELJUBLJENEGA
IN NIKDAR POZABNEGA OCETA

Joseph Kalister

ki je zaspal v Gospodu dne 30. avgusta 1937

Let deset je že minilo
ko ste ločili se od nas,
se tja v večnost preselili,
nas pa v žalosti pustili,
kjer žalujemo ves čas.

Toda nas tolaži vera,
da se enkrat snidemo;
kjer ni joka, ni bolesti,
kjer je sreča, mir doma.

Zaluženi ostali:

FRANK, JOSEPH, FRED, RUDOLPH, sinovi
MARY poroč. MOLLE, OLGA poroč. LONCHAR

BONCAR

(Nadaljevanje s 4. strani.)

kraj sveta, ko je zagledal globoko pred seboj morje, ki ga najprvo skoraj od neba ni mogel razločiti. Potem se je čudil v Trstu visokim hišam, ki so stale tesno druga ob drugi, in ljudem, ki jih je bilo navadni dan v mestu toliko kakor zategnjane.

Pa se je kmalu privadol Trstu, privadol cesti in svojemu pravilu, da so bili Jakopetovi prav zadovoljni z njim. Vse se mu je lepo zdelo v novem življenju, a najlepše se mu je zdelelo v Boncarju, kjer je še večkrat videl ono kočijo. Zmerom ne, a kadar jo je, je vozila po posebni cesti, ki je pred njo zrasla in za njo izginila. In vsak pot se je zlatolaso deklica iz kočije ozrla na Miheca, se mu nasmehnila in mu pomahala z roko. Mihec je bilo le neizreceno žal, da se nikoli ne vozi po pravi cesti.

Jakopetovi so bili navadno samo vozniki. Le če včasih ni so imeli kaj prevažati, so sami kupili robo in jo v drugem kraju prodajali. Mihec je kmalu spoznal, da človek več zasluži, če trži; in začel je mimogrede barantati za groše, ki si jih je bil prihranil. V Trstu je kupoval uhanec z murčki, pisane trakove ali drugo drobnarjo in vse spotoma z dobikom prodajal. Ko si je nabral že nekaj tolarjev, si je napravil tudi usnjatega mačka zapje in sam sebi se je imeniten zdel. Včasih je še posoči v jaslih, kjer je navadno spal, otipaval in preteval svoj zaklad in premisljal nove kupčije.

Izčiši se je pa tudi za voznika, ki so mu Jakopetovi kmalu zaupali konje, če je kdo izmed njih ali od hlapcev bolan doma vstopil. Da, ni bil že takoj mlad, bi bil Mihec že kar za edega hlapca veljal.

Ko so bili o priliki spet v Trstu, ki ga je bil Mihec že dobro vajan, je zagledal na ulici ono kočijo iz Boncarja. Natančno taka je bila in tudi zlatolasa deklica je sedela v njej, le da sta bila vprežena samo dva konja. Mihec je bil ves iz sebe, ker v Boncarju kočije že

nekaj krati ni bil videl. Zapomnil si je ulico, v katero je zavila, in palačo, pred katero se je ustavila. Brž, ko je malo utegnil, je šel tja.

Stopil je v palačo, kjer je bilo že v veži vse iz svetlega rezanega kamena in še lepše koker doma v cerkvi. Sel je po stopnicah, ki so bile pogrnjene z mehko preprogo, in srečal zlatolaso deklico. Od presenečenja je obstal. Ustavila se je tudi deklica.

Mihec je dejal: "Vi ste govorila moja sreča in rad bi, da bi bili zmerom pri meni." Gospodina se je nasmehnila in ga spraševala, odokd je in kaj. Povedal je vse in ni pozabil omeniti svojih tolarjev. Gospodina je rekla, naj bo le naprej priden, ko bo' imel veliko denarja in bo velik, bo že prišla k njemu.

4,

Mihec se je vračal z Jakopetovimi iz Trsta in je po poti veliko premišljeval.

Ko so prišli v Martinjak, so stali pred Cesarskevem krčmo ljude. Krčmar je iz gruče pristopil k staremu Jakopetu in dejal: "Štefin se je ponesrečil! Pod voz je padel in kolomu je nogo strlo. Daj, Jakope, posodi koga svojih fantov, da zapelje njegov voz, robo in njega samega domov!"

Jakope je odbral Miheca. Ljudje so dejali: "Tega otroka!" A starji jih je zavrnil:

"Ne bojte se, fant zna bolje vozariti kakor vi ysi!"

Mihec je počakal pri Cesarskem Martinjaku, da je prišel zdravnik naravnati in vovezati Štefinovo zdrobljeno nogo. Potem so pripravili sred voza prostor za ponesrečenca, mu dobro postlali s slamo in odelami, Mihec je pa zapregel konje, pogledal, ali je vse v redu, in se dejal: "Tudi Jakopetovi ni več držal samo ene ceste, posebno ker v Boncarju ni nikoli več videj one kočije z zlat-

laso deklico. Tudi v Tratu je dejal: "Kaj, ko bi jih za ta čas meni posodili z vozom vred, plačal bom za vsak dan!" Štefin je dejal: "Veš, fant, star pregorov pravi: ne posojaj konj! Ampak tebi jih vendarle zaupam."

Pogodila sta se in Mihec je vozariš z Jakopetovimi skupaj z izposojenimi konji na svoj račun. Jakopetovi so bili bahavi bogatini, toda nevoščljivi niso bili človeku, ki si je znal sam pomagati. Podpirali so Miheca, ki je bil tako korajen. Cež tri meseca je bila zdrobljena noga dobra, ali Štefin je spoznal, da ne bo več za težavni vozniki posel, otoke je imel pa še premajhne. Prišel je Mihec in rekel: "Nekaj imam sam, nekaj mi posodijo Jakopetovi, če prodaste voz in konj je za pravo ceno, kupim jaz." Štefin je odgovoril: "Konji so se pri tebi še popravili in blago najima, kdor zna najbolje z njim ravnat. Ne bom spraševal, koliko da kdo drugi, tebi povem bratovsko ceno."

Mihec je imel zdaj svoje konje in ni samo vozariš. Tudi z blagom je kupčeval, kakor so delali nekateri. Ker je bil varčen in ni nikoli zapravil ali igral po krčmah, je kmalu Jakopetovim dolg odpalačal in postal čisto sam svoj. Odslej se ni več držal samo ene ceste, posebno ker v Boncarju ni nikoli več videj one kočije z zlat-

laso deklico. Tudi je vozariš, kupčeval in varčeval naprej. Vse si je pri-

je dejal. "Kaj, kar si je mogel, le za čas meni posodili z vozom vred, plačal bom za vsak dan!" Štefin je dejal: "Veš, fant, star pregorov pravi: ne posojaj konj! Ampak tebi jih vendarle zaupam."

Vozariš sta se in Mihec je vozariš z Jakopetovimi skupaj z izposojenimi konji na svoj račun. Jakopetovi so bili bahavi bogatini, toda nevoščljivi niso bili človeku, ki si je znal sam pomagati. Podpirali so Miheca, ki je bil tako korajen. Cež tri meseca je bila zdrobljena noga dobra, ali Štefin je spoznal, da ne bo več za težavni vozniki posel, otoke je imel pa še premajhne. Prišel je Mihec in rekel: "Nekaj imam sam, nekaj mi posodijo Jakopetovi, če prodaste voz in konj je za pravo ceno, kupim jaz." Štefin je odgovoril: "Konji so se pri tebi še popravili in blago najima, kdor zna najbolje z njim ravnat. Ne bom spraševal, koliko da kdo drugi, tebi povem bratovsko ceno."

Mihec je imel zdaj svoje konje in ni samo vozariš. Tudi z blagom je kupčeval, kakor so delali nekateri. Ker je bil varčen in ni nikoli zapravil ali igral po krčmah, je kmalu Jakopetovim dolg odpalačal in postal čisto sam svoj. Odslej se ni več držal samo ene ceste, posebno ker v Boncarju ni nikoli več videj one kočije z zlat-

laso deklico. Tudi je vozariš, kupčeval in varčeval naprej. Vse si je pri-

To je prvi in edini letnik na "jet" pogon, ampak s časom jih bo gotovo še več, če se bo ta obnesel. Izdelata ga je Aeromarine Co., itka tri "dynajet" motorje in lahko vozi s hitrostjo 30 do 35 milij na uro.

Vsakega večjega kamena se je ognil, polahko poganjal in polahko ustavljal, navzdol o pravem času zaviral in na ravnom pravu čas odviral, pazil na počivalnici in izvožene kolesnice in spletne gledal, da Štefina ni treslo in da konji niso trpeči. To ni bila majhna reč na cesti, ki takrat ni bila gladka kakor zdaj, in s knoi, ki jih je imel prvkrat v rokah.

Štefin sam, ki je imel vse cesto v glavi in ga je zdrobljena nogu hudobolela, je nekaj kratko dejal: "Smrkav si še, ampak znaš pa, znaš!" In ko ga je pripeljal do doma in so ga spravili v posteljo, mu je dal golinar in rekel: "Fant, iz tebe bo še kaj več!"

Cez tri dni je prišel Mihec k Štefinu. Vprašal je najprvo po zdravju, potem pa to, kar se je bil namenil. "Konji vam v hlevu stojijo in vi ste bolni,"

A. GRDINA & SINOV
Pogrebni zavod
1053 EAST 62nd ST. HENDERSON 2088
Ambulančna posluga podnevi in ponocni

The Elaborated Roofing Co.
MElrose 0033 GArfield 2434
Kadar poklicete, vprašajte za MR. GEORGE F. LOZICH

Mi dajemo in izmenjavamo Eagle znamke

THE MAY CO'S BASEMENT

Fairy Tale School

OBLEKE

v desetih krasno pisanih stilih.

2.49

- Prvovrstna kakovost
- Prvovrstna vrednost

Jamčene, da se perejo in dobro nosijo!

Vi čakate na te obleke leto za letom—ker ste dobro znani z njih najvišjo kakovost in lepimi stilji! Tu so širje privlačni vzorci iz zaloge desetih novih stilov. Vsi so obširno vrezani, s širokimi robimi okrašeni v barvah. Mere 7 do 12. Vse stile dobite v aqua, rozasti ali modri barvi.

Stil 3414
Modre, rozaste ali aqua barve
Mere 7 do 12

Stil 3415
Modre, rozaste ali aqua barve
Mere 7 do 12

Stil 3413
Modre, rozaste ali aqua barve
Mere 7 do 12

Stil 3405
Modre, rozaste ali aqua barve
Mere 7 do 10

Telefonska in poštna naročila sprejeti—
Poklicite Cherry 3000
Basement—oprava za deklice

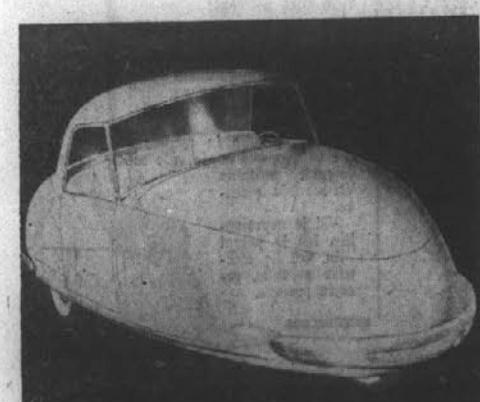
Modre, rozaste ali aqua barve
Mere 7 do 12

Modre, rozaste ali aqua barve
Mere 7 do 12

Modre, rozaste ali aqua barve
Mere 7 do 10

"Savings will always be important to the man who wants to look into the future with a feeling of security and personal independence!"

Savers always welcome

Avto na treh kolesih.—Klub temu, da za enkrat je to le lepa sliká, pa pravi Gary Davis, ki je izdelal ta načrt, da bodo te vrste avti v produkciji proti koncu tega leta. Ta avto je normalnega velikosti in ceno mu bo pod \$1,000.

Five-in-One Combination Cooker \$7.75

Copper Bottom Stainless Steel

Thermic-Ray Copper Bottoms mean even heat! Vapor Seal Covers seal flavors in the pan! Guaranteed full flavor and garden-fresh color in all your foods!

Illustrated Combination Cooker can be used as a double boiler, saucepan, casserole, baking dish or bun warmer.

Ask for Thermic-Ray for low-water cooking. A size for every need—from \$3.25. Buy it today—try it tonight!

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVE.—VOGAL NORWOOD RD.

JOHN SUŠNIK, lastnik

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 ST. CLAIR AVENUE

Kadar poklicete, vprašajte za MR. GEORGE F. LOZICH

A. GRDINA & SINOV

Pogrebni zavod

1053 EAST 62nd ST.

HENDERSON 2088

Ambulančna posluga podnevi in ponocni

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

"Hojo, pa naj z menoj gre še si še tu in bi zdaj rada vedeš, da mislite, da sama ne bi cpravila," je Urša veselo zavila in za ramo stresnila Kopiča, da je velikan skoraj omahnil. "Ali si zatorej, da bi z menoj šel gledat Stično in odganjet Turke?"

Liza mu je že prej dopovedala vse, lahko je odgovoril:

"Pa brez tebe, štor štorasti!"

"Zakaj? Ali misliš, da bi ti bila za napoto?" je mehko odgovorila in ga krotko pogledala, s tistimi velikimi, boljšerjavimi očmi, da sprva ni vedel, kaj bi odvrnil.

"Po kaj bi v tako daljo hodila za Turkom?" je potlej rekel prazno. "Saj ga imam tu."

"Ali zabavljš? Še eno tako mi zini, pa te nikoli več ne pogledam, čeprav si edini človek, ki me je zmogel!"

"Kaj te ni Turek tudi?"

"Je, seveda me je — ker si bil ti prelesen!"

"Aha, zdaj te je pa usknila!" so se smejali vsi, še Liza, ki je tudi vedela, kako sta Kopič in gopod Ambrož snubila tole strahovito bunko.

"V Stično da je treba stopiti?" je Kopič nalašč preslejal smeh in se obrnil do Trlepa.

"Da, a pojdem sam."

"Naj grem z vami!"

"Ne, tako mi bo pot spesnejša."

"A varnejša, če bom šel z vami jaz."

"Ha, prav zato pojdem tudi jaz, otepjata se me ali pa ne!" je Urša pribijala.

Trlepka in Maruša ta se spogledali, pomirilo ju je, da bo Trlep ob sebi imel oba brdavska.

"No, pa pojdimo vsi trije!" je Trlep prijazno dejal in se tiko zasmjal. 'Vdanost oben silakov ga je zmogla.

In so šli. Peš; tudi Trlep; konj bi jih izdajal z rezgetanjem. Oborožili pa so se vse kar po svoje. Kopič je obse tiščal tisto ljubo soro. Urša si je preskrbelala dolg in težak čekan, Trlep sam je imel meč in pač tudi čekan.

"Ha, ubogi Turki, ki se bodo srečali s temile tremi!" se je gradišče primskovško smerjalo, ko so silni velikani pompljali v dolino.

Za njimi so migljale oči Trlepke in Maruše, Lize in Turka, srce, polno ljubezni, je komaj dohajalo v daljo tipači pogled.

"Da bi se le srečeno vrnili vse in prav hitro!"

A komaj so prišli za Debeli hrib, so izza Gradišča nad Šentvidom opazili dim.

"Stična!" je Trlep dihnil. "Jezus, Stična gori!"

"Hm," je rekel Kopič. "hm," mu je pritegnila Urša. "Gori — pa kaj hočemo?"

Trlep je postal. Ali bi vendar šel v Stično, ki je več ni? Kaj ne bi bilo pravše, če bi se vrnil in če bi varoval gradišče na Primskovem, kakor želijo vse?

Kopič in Urša sta šla kar dale. Trlep se je vzel iz misli in pohitel za njima.

"Res je," je umoval "nikoli ne omagui na pol pota hiti naprej, zmerom naprej, če hočeš kam priti!"

Zamikali so se po odročnih stezah in na skrivaj bližali Stični. Nad njo so postali in se zagledali v kadeče se razvaline samostana in vasi.

"Kje so menihi?" je Trlep vzdihnil.

"Morda že v nebesih," je Urša rekla trdo. "Zmerom so toliko vedeli o nebesih, zdaj pa so lehko res tam. Jaz sem raj-

se je Urša zajokala na ves glas. "Bog nebeski — ne deset: sto, vsaj sto Turkov mi daj v roke!"

Za plotom je vznak ležala čisto, gola ženska, mati tegalečka na plotnici. Mrtva. Obraz ji je bil spacen v trpeč izraz, rane pa ni bilo videti nobene.

"Zverine turške — do mrtvega so jo mučile!" je Trlep zaječal od usmiljenja in se obrnil proč.

"Nadnje! Nadnje!" je Kopič renčal in stiskal soro. "Ne postajamo več!"

Urša si je odvezala predpansnik in z njim pokrila golo mučenico. "Zdaj pa le pojdimo!" je rekla skozi zobe, rjava oči so se ji preteče užigale.

Prišli so do samostana. Še je gorel in se treskojče v vsej veliki razsežnosti rušil sam vrate.

Trlep je z rokami na obrazu vzduhova: "O menihi, menihi — kaj je, kje ste?"

Iz tistega skrivališča na Tekavnicu je prilezel begun tlačen in povedal, kaj se je z nekaterimi menihi godilo pred nekaj urami. "Tjale stopite in poglejte!" je pokazal z roko.

In so videli gole, do nespokane raztepene meniške mrlje, še v smerti nagnusno onečaščene.

Urša je zardela in umeknila nos. Trlep je s Kopičem in tlačenom pobral razmetano meniško obleko in z njem pokril oskrunjene mužence.

Kaj pa je tamle? Joj, skozji trebušček in prsi je na plotnico nataknjeno zizno otroče.

"Kje so Turki?" je velikanica revšknila v tlačana. "Kje

so, povej brž, če ne, te lučim po Tkavnicu, da se boš razle tel v sončni prah!"

"I, šli so, odkoder so prišli, tamle čez Krko nekamo. Čast Bogu, da so se pobrali! Ali biti, glej jo, videla nemara rajiši, ko bi še klali po Stični!"

"Pojdimo!" je Trlep hripano rekel in se nameril v Veliki boršt.

"Kaj bi tam gori?" je Urša s peto udarila ob tla. "Za Turkijo pojdimos, za Turki!"

Trlep jo je molče pogledal, pa tako ostro, da vso pot ni znila nobene več.

"Nič ne obupujmo, vse bo spet dobro, Bog bo pomagal!" je Trlep tolazil, čeprav ga je jezik srbel.

Menihi so se odločili, da se bodo preselili v Šentvid, dokler se samostan ne popravi.

Gospod Ambrož je bil prav vesel te odločitve. "Tako bova

"Nak, o nak, Turka jaz je malia že ne bom!"

"Saj ni pravi Turek," jo je

zvikarjem v Šentvidu ugenila

že še katero!" si je mislil, na

glas pa je reklo:

"O, kdaj pa boste v Malem Gabru že kaj svatovali? Da me ne pozabite tačas! Posebno rad bi bil na Kopičevi svatbi."

"Ne vem, z gospodom patrom bo treba že prej govoriti," je Trlep resno odgovoril.

Kopič se je ustrašil, Urša je pogledala v tla.

"Kaj je?" se je opat vteknil.

"Ženil se bom, treba mi je, saj ste me siliš že sami."

"Da, oženi se, precej se oženi!"

"Tudi tale moj Kopič bi se rad. Vzel bi tisto šumbreško Lizo, saj se spominjate."

"Naj se vzameta!"

"Tale devica bi pa rada uzenila tistega turškega človeka, ki so ga moji prežuni ujeli tak srečno."

"Ne bom branil, če mož prestopi v našo vero," je opat počasi pokimal, pa Urša se je že zadrla:

"Nak, o nak, Turka jaz je malia že ne bom!"

"Saj ni pravi Turek," jo je

Trlep meril. Urša ga je samo

še debelo gledala.

Kopič je videl nesrečo in obup menjhov, nič več se jih ni bal, moško je reklo:

"Svatovali prav veselo ne bomo, časi so prežalostni."

"Ne, ne!" se je pater opat jemal iz otožnosti. "Svatujte, živite in veseli bodite pa me ni krščansko odpustite, da vam v stiski in nesreči nisem bil previden vodnik."

Trlep je opatova potrost zmogla, kar zajokal bi bil; pa je šel z obema silakoma.

XLVII.

V gradišču na Primskovem so jih Trlep, Kopič in Urša hu do skrbeli.

Turki so jih kje prestregli, so bali.

Straže v cerkvem stolpu so strmolele proti Stični in vpi le, da je ondi videti dosti dima.

"Jezus — gori, Sitčna gori!" je ljudstvo ječalo.

Trlepka in Maruša sta se skrili v cerkvici in ih leti pred Marijinim oltarjem, skrb in molitev sta iskali prenaglega in pregorečega Trlepa.

"Bolj blju bila mórala braniti tudi ti," je starca zunaj oči-

tala Maruši.

"Kaj mu nisem, kolikor sem mogla? Pa saj se vrne, boste videli, da se vrne."

Radoh ju je mrko gledal in brambovec seganjai za obzidje.

"Pripravite se, Turek utegne privrjeti zdaj zdaj! In ne bojte se, zaupajte si, pa nas ne zmore!"

"Nič se ne bojimo, dobo jih, le pride naj!" so fantini ju načili.

"Prav, prav," je hvalil. "Vendar, vi, mladi, slušajte starejše, ne vihrajte v boju in ne jokajte, če koga piči sulica ali uprasne sablja. Na dlani si brž s silno razmoči malo prsti, zmazek pritisni na rano, pa bo kmalu dobro."

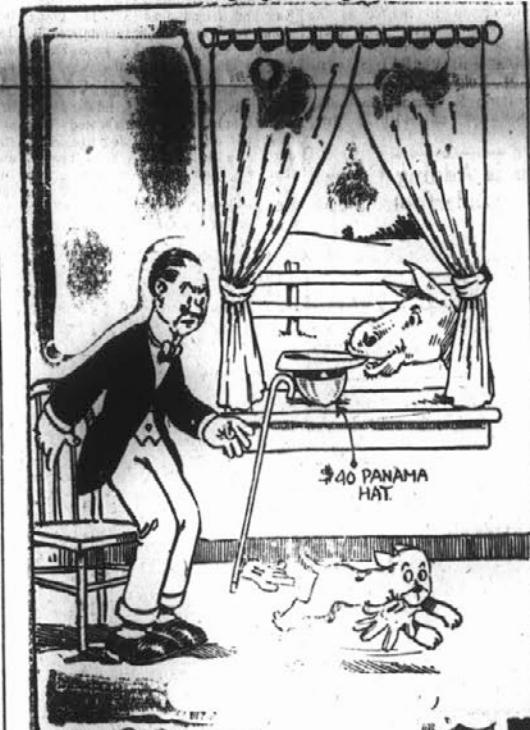
Brambovec so se na gusto ustopili za obzidje in zagledali podolinah, odkoder bi Turek prilomastil.

Radoh je še tekal po gradišču, ukazoval in tolazil.

Dalje prihodnjie

—Herbert C. Hoover, 31. predsednik Zed. držav, je bil rojen 10. avgusta 1874 v West Branch, Iowa.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

MANDEL'S SHOE STORE

6107 St. Clair Ave.

POLEG GRDINA SHOPPE

**Zakaj bo eden teh fantov
zaslužil najmanj \$24,000
več kot drugi?**

ODGOVOR NA TO VPRASANJE je jako važen za vse fante in dekleta višješolske starosti. Mladina, ki konča višjo šolo zasluži povprečno najmanj \$24,000 več tekom svojih življenjskih let. Povprečna mladina, ki pusti šolo pred graduacijo se odpove \$24,000. Denar ni vse, to je res — toda graduiranec višje šole z izobrazbo, ki lahko več zasluži si lahko privošči boljših stvari v življenju kot oni, ki ne graduirajo.

TA POSLANICA fantom in dekletom višješolske starosti je bila itskana od The Illuminating Company pred začetkom šole leta 1945 in zopet leta 1946 . . . ter je zopet ponovljena na zahtevo mnogih vzgojiteljev, staršev in drugih, ki jih zanima dobrobit mladine.

TI FANTJE IN DEKLETA . . . zlasti oni, ki so delači tekom pretečenega poletja in ki so izstopili iz šole z zadnjih par let . . . so opominjanji: *Pojdite nazaj v višjo šolo ako morete — v vašo lastno korist in v korist vaše domovine. Vaša višja šola, vaši učitelji in vaši sošoleci vas bodo drage volje sprejeli nazaj. Vpisite se takoj v začetku šole.*

Vsek dijak potrebuje

Vid hranečo svetlik

Da boste imeli domačo nalogo lahko . . . da boste dobili dobre rede . . . da si boste varčevali vid — potrebujete vsak dijak Vid-hraneč svetlik.

Branje, pisanje in računstvo je v zabavo, ako imajo vaše oči dobrobit moderne Vid-hraneče svetlik.

Vid je neprecenljiv, luč je poceni — in več ko električne porabite, ce-nejsa postane.

The Illuminating Company
ALWAYS AT YOUR SERVICE

Poslušajte "TEN O'CLOCK TUNES"—vse glavne zvezde—10 predstav na teden—zjutraj ob 10 WGAR—zvečer ob 10 WHK

Copyright 1947 The Cleveland Electric Illuminating Company

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Problems of a Slovenian Lexicographer

Notes of a talk at the AATEEL meeting, Washington, D. C.

By F. J. Kern, M. D.

Before speaking of my personal experience in compiling the first large-sized English-Slovene dictionary, permit me to make a few general remarks about Slovenia and the Slovens.

Slovenia is one of the five Federated Republics of post-war Yugoslavia. It occupies the most westerly portion of the state, being a neighbor to Italy in the west along the upper Adriatic Sea, to Austria in the north, and to Hungary in the northeast. It is contiguous with the Federal Yugoslav Republic of Croatia in the south. Its area, including the regions which were occupied by Italy and Austria after World War One and which are to be restored to Slovenia, is approximately that of the state of Connecticut. About one and one half millions of Slovians live in their motherland, others are scattered throughout the world. In the United States they number about 250,000.

The Slovenian language is an independent Slav "dialect," quite distinct from the neighboring Serbo-Croatian. Its most characteristic peculiarity is the accentuation of many words on the last syllable. In this respect it resembles Russian. It contains many archaic, proto-Slav words, and still uses the dual form in conjugations. The oldest manuscripts, the so-called Freising Fragments date from about 975 and 1025 A. D. They are translated texts of old Christian formulas relating to the general creed, confessions, and part of a sermon. The originals are preserved in the National Library in Munich. The first Slovenian printed book, a Protestant Catechism by Primus Trubek, was published in Tubingen, Germany, in 1551.

The writing of the English-Slovene dictionary was begun in 1905, and it was published, after many revisions, in 1919. The volume was intended primarily for the practical use of farmers and factory workers. It had to be concise and limited in number of synonyms and idiomatic phrases.

Many conventional lexicographical abbreviations for parts of speech had to be omitted. The transcription of the English pronunciation had to be improvised in conformity with the phonetic system of writing in the Slovenian language. The first edition was sold out in a few years. The work was reprinted in a limited number of copies in 1944 and can be found in many University libraries. New pocket editions of the English-Slovene Dictionary by Miss R. Skerl, and of the Slovene-English by Dr. Janko Kotnik were published in Ljubljana in 1944 and 1945 respectively, during the German occupation.

I prefer the form "Slovenian" both as noun and as adjective, for the former "Slovene." British writers probably took the form "Slovene" from the French "Slovènes." The Yugoslav state was named after World War One. The Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes. For that reason I used the phrase English-Slovene Dictionary in 1919, and retained it in my second edition in 1944. "Serbian," "Croatian," "Slovenian" sound to me better, and I think they should be gradually introduced into all literature by Slav scholars.

— "Books Abroad," Summer Edition 1947, Oklahoma University Press.

"One-Man Army" Gets Benefits of 75 GI's

San Francisco. — Hans Larsen, Valjeo, Cal., veteran, was just an air-force captain during the war, but he was a "one-man army" when it came to collecting GI unemployment benefits, officials revealed.

Larsen, arrested at Gilroy, Cal., recently, confessed that he defrauded the Government of more than \$23,000 by using aliases to collect unemployment payments in nearly 40 California cities.

Officials said Larsen admitted filing at least 75 different claims by submitting forged Army discharge certificates. He said he made weekly rounds to collect a \$30 payment in each city.

Community Welfare Club Convenes For '47-48 Season

Mrs. Josephine Posch retires from presidency of long duration — even beyond the time of "for the duration." Tribute is paid to Mrs. Posch, officers and committee members for the many splendid accomplishments of the Community Welfare Club during the past tenure. Orchids to you all!

The retiring president, Mrs. Josephine Posch, will present the gavel to the incoming president, Mrs. Anna G. Michelich, at the first regular meeting of the season on Tuesday, Sept. 2nd, at the usual meeting place: 6108 St. Clair Ave.

The order of business will begin with plans for a Halloween Dance on October 24th at the Slovenian National Home Auditorium. More about the "Spook Dance" later. All members are urged to be present at the meeting.

Johanna V. Mervar,
Publicity Chairman.

Mrs. Klaus Is New Togs Shop Owner

Mrs. Frank Klaus, wishes to announce to her friends that she has taken over the former Grdina Togs Shoppe at 804 E. 22nd st., which she has renamed Marians.

Mrs. Klaus, who is there to greet you and help you in her shop a new line of infants wear and layettes as well as birthday and shower gifts and a complete line of greeting cards. As an added feature in her store she is personally specializing in gift wrapping.

The former Marfan Makovec, Mrs. Klaus, is the daughter of the well-known Mrs. Mary Makovec and sister of Dr. Fred J. Makovec, physician and surgeon. She is a graduate of Notre Dame Academy and St. John's School of Nursing.

Unified, recently she was connected with her brother, Dr. Makovec in his office. Mrs. Klaus will be glad to greet her many friends and new acquaintances at Marians.

Mr. and Mrs. Frank Gosar of Wauwatosa, Wis., visited us last week.

Women Organize In Battle Against Long Skirts

Women are up in arms against the new fashion of long skirts all over America and are forming clubs called "Little Below the Knees" Clubs.

Mrs. Olga Mikolay of 21220 Arbor Ave., has organized such a club here in Cleveland. Not that they want real short skirts, certainly not above the knees. What they approve is one or two inches below the knee as has been the fashion for the last few years.

The women are again the new fashion because it means buying a whole new wardrobe and what woman can afford to throw away all her old clothes? Anyhow, long skirts are impractical when trying to catch a street car and they are certainly unsanitary as you sweep the streets and pick up all the dirt.

It looks like the manufacturers just want to make a lot of sales, but the women said they will just refuse to buy clothes until the short skirts are back again. It's a brave man who can hold out against women permanently!

Comings and Goings

Miss Veronica Levstek of 1052 E. 62 St., is vacationing in New York City.

Accompanied by his uncle Joe Glabokar, John Blatnik of Vancouver, British Columbia, visited our office.

Joe and Jennie Paik and family of Schaefer Ave., and Mary Luzar sent greetings from Eveleth, Minn.

Greetings from California arrived from Mary Strukel, Frances Leskovec, Joseph Leskovec and Jane Intihar.

From the ABZ Youth Convention in Ely, Minn., Mrs. Adalyne Cecile and son, Johnny, of 21070 No. Vine St., sent greetings.

Mrs. Johanna V. Mervar and her father, Joseph Smerke, send greetings to Clevelanders from Pueblo, Colo.

A recent visitor at our office was Mrs. Ivanka Zakrajsk of New York, who has published a Slovenian cook book. She expected to spend a couple of weeks at the home of her sister, Mr. and Mrs. Peter Lustrik, 1422 Larchmont Ave.

Mr. and Mrs. Frank Gosar of Wauwatosa, Wis., visited us last week.

BIRTHS

Mr. and Mrs. Rudolph Mrazek of

4137 Lambert Rd., Southfield, O., announce the birth of a baby girl. The mother's maiden name is Mary Dolenc, daughter of Mrs. Apolonia Dolenc of 758 E. 95 St., who is now a grandmother for the second time. Congratulations!

A baby boy was born to Mr. and Mrs. Edward Urbanek of 4322 Deise Ave. Mother and baby are both doing fine. The mother is the former Alice Bambic, daughter of Mrs. Skozier of 15021 Thames Ave. Congratulations!

Modern Violin Gets Nod Over \$22,000 Strad

Philadelphia. — A modern master of the violin maker's art, William Moenning, listened with satisfaction when music experts voted his 1947 instrument as having a "sweeter tone" than that of the 247-year-old Stradivarius pitted against it.

The contest in which members of the Philadelphia Orchestra took part, featured the playing of both instruments, without identification, by Anthony Zungolo, violinist. Eighty-seven of the critics voted the \$1000 Moenning as "sweeter" while 43 chose the \$22,000 Stradivarius.

Dr. Fred Makovec Returns To School for Postgrad Course in Surgery

Dr. Fred J. Makovec, physician and surgeon who formerly had his offices in the North American Bank Bldg. at 15621 Waterloo Rd. would like his many patients and friends to know that he has given up his practice temporarily to take a post-graduate course in surgery at Cook County Hospital in Chicago.

He expects to return to Cleveland around November 1 at which time he expects to take his examination for the American Board of Surgeons which will certify him to specialize in surgery.

St. Mary Magdalen's Meeting Postponed

St. Mary Magdalen Society, No. 162, KSKJ members are hereby reminded that Monday, Sept. 1, being LABOR DAY, our regular meeting will therefore be postponed and will be held on TUESDAY, SEPT. 2, at the usual time and the usual place. Assessments will be taken up from 6 P.M. on Mary Hochweber, secy.

Wedding Bells

Tomorrow at 9:30 a. m. in St. Jerome's Church, Miss Donna Sabec will become the bride of Mr. Vincent Metoloni. The bride is the daughter of Mr. and Mrs. Joseph Sabec of 16103 Huntmore Ave.

St. Vitus Church will be the scene of a wedding ceremony tomorrow at 10 a. m. uniting in marriage Miss Dorothy Stark and Henry Czynyski.

The bride is the daughter of Mrs. Jenie Laurich of 1073 E. 78 St.

Saturday morning in St. Vitus Church at 11:30 will be the wedding of Anne Mocilnikar, daughter of Mr. and Mrs. Florian Mocilnikar, of 1096 E. 64 St., to John J. Smith of Ashland, Ohio. The ceremony will be performed by Fr. Ernst Smith, uncle of the groom.

Of interest to all invited is the change of reception place. The reception will be at the American Legion Hall (formerly Knaus Hall), St. Clair at 62nd St., from 1 to 4 p.m.

After a trip to Canada the couple will reside at 855 East 14th St., Erie, Pa.

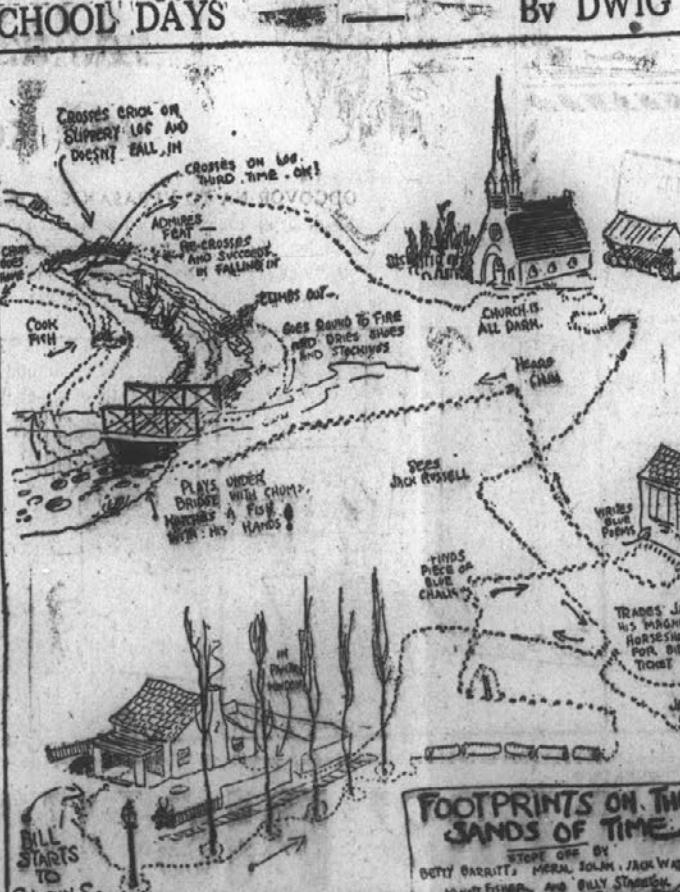
Paris is Adding Color Underfoot

Paris. — This aging but beauty-conscious capital is getting a facial and a few dabs of color.

Multi-colored mosaic paving will soon grace the broad and bustling Place de l'Opera and the great star-shaped intersection of the Arc de Triomphe. Workmen are tearing up the old pavement, and municipal authorities say it will be replaced by colored paving designs similar to those in public squares of Rio de Janeiro and Florence.

Similar projects are said to be contemplated for the square at the Hotel de Ville and in some forty other well-trodden landmarks around the capital, all of which are currently undergoing repair. Stones of varied hues are reported to have been imported from Sweden and Germany to form the paving patterns. In all, the re-paving will cover an estimated 130,000 square yards.

By DWIG

ST. VITUS HOLY NAME Weekly Review

Sodality News

Meeting: Thursday evening, 8:00 p. m. September 4, 1947. Sodalists are asked to attend, as reservations for the coming installation of officers will take place.

Also at this meeting, a Birthday Party in honor of Mary, our Heavenly Mother, will take place.

Special Notice:

A reminder for all those who have been asked to serve for Sunday's Anniversary dinner. Please come down Saturday evening at 7 in order that preparations can be gotten underway. Also, plan to attend the 6 Mass Sunday morning, and breakfast later, so that further preparations can be made.

Baraga Glee Club

ONE SUNDAY AFTERNOON

Have to hurry, yes hurry, have to meet a bus, get ready, all aboard for Barberton. Yes, that was our destination Sunday, Aug. 24, to spend a Sunday afternoon with our honorary director, Father Jager. It was a thrilling sight to see the smiling faces of our fellows and gals as we approached the picnic grounds, and just as wonderful to have Father Jager meet the bus . . . from a distance we could hear the rhythmic music of Ty Milar's orchestra, who incidentally were really smooth . . . by the way Matt made a number of recordings, wish we had one . . . catching a glimpse of the gang here and there, two gals that can really pivot around a dance floor, are Helen and Red, how about teaching your truth? . . . Although being brides maids the day before Babe Cizel and Bernie are always ready for a good time . . . Jo Ann Hoeve and Dolores Hlaibach, in the company of two Barberton lads . . . Climp and Ancka Mulec sitting out only one dance I guess the gals really love to dance . . . altho they say they've forgotten how to dance, a poor excuse if ever there was one . . . Any resemblance to a gal named Stephanie, and a certain Jessie, is purely coincidental, eh Tommy?? Having undergone an operation recently Rosie Bavec, just sat and listened altho I shouldn't tell that she danced by yours truly at one time, enjoying herself immensely . . . always smiling that gal, Anne Kovacic, Marion Moenik, brother Don and friend Frankie Zup taking in the highlights of the ball game . . . Googs Lauric and fiance Rita Fink enjoying themselves . . . Miss Kay and friend Jean Skander going about renewing old acquaintances. Another happy twosome were Helen Megill and fiancee Wally . . . Oh how we danced, oh how high we swayed, yes Mr. and Mrs. Edward Kral (Dimples Virant) celebrated their first year of happy wedded life, Sunday . . . a little miss in black braids, that was Ann Rakar, it was grand seeing Mr. and Mrs. Frank Vojko ((Urle Rakar)) and daughter Marie Ann, coming out with the gang, also seen were former Lili Kozel and hubby by Chet, former Mary Ivanek, and hubby, Mr. and Mrs. Gerbeck (Mary Repar) now making permanent residence in Barberton . . . Barberton certainly is dear to the heart of Mary.

Alice Cygan, Curly Jo, and Mary Lach, looking mighty sharp in their summer outfitts . . . Millie Kruec at her first B. G. C. going-out affair . . . hope you'll continue to come along . . . early bird gets the first worm say, "Sandy" Sajovic, who was the first B. G. C. member there . . . Yes, we met many of our friends, and had the opportunity of making just as many new friends, and must say that we enjoyed our stay at the Magic City from beginning to end . . . which reminds me it must have been magic, that brought on the downpour of rain . . . a relief to Clevelanders present, altho we kept our fingers crossed and prayed for it to stop because of the picnic, we can assure you no spirits were dampened . . . Our parting song to the city of welcoming returns was "With Someone Like You" . . . and we did mean you, Father . . . thus we boarded the bus at 8:00 p. m. heading homeward . . . Thanks loads Father Jager, for the wonderful hospitality shown us by your parishioners as well as the wonderful welcome received by you, someday soon we will have to make our return again, as always we remain your Baraga Glee Club.

SEPTEMBER EVE DANCE

"Hey, hey, that's okay, oke dokey, that's all right . . . it certainly is, especially if you're among the many singing this tune in regard to the BGC dance, the first in the school hall this year, to be held Friday night, September 5, . . . come now fellows and gals, why not spend one night with the gals, if you may be one who often read of our dances and not participated why not join us that evening and share in the fun . . . and to our many friends who have joined us in the past years we say, make certain that we see you that evening . . . here's to all young groups of neighboring parishes, from Collinwood to the Burg, here's a great big cheer to see you all here . . . music will begin at 8:30 p. m. and as we said before the Melody Pilots will sweep you off your feet, with their rhythmic polkas and waltzes and not to forget English conditions such as "Peg of My Heart" . . . if you may have already made plans, reschedule them in order that you may spend at least an hour that evening with the gals, at whose dance all true pals meet . . . and where the slogan is and always will be "the more we get together the happier we'll be" . . . let us prove this statement to you . . . get your tickets today from any one and all glee club members . . . or that evening at the door . . . be seeing you all . . .

THE LATEST

Did you ever watch the sparkle in a girl's eye as mention is made of dancing at a country club to the music of a name band?? If you haven't you have yet a vivid drama to witness.

"What a lovely fur coat—what did it cost?"

"One single kiss."

"That you gave your husband?"

"No; that he gave the maid."

Teacher: "What's the difference between caution and cowardice?"

Tommy: "Caution is when you are afraid, and cowardice is when the other fellow's afraid."

WHAT'S NEW

"Do you believe in free speech?"

"I certainly do."

"May I use your telephone?"

"Oh, I don't think so."

"I'm sorry."

"I'm sorry."

"I'm sorry."

"I'm sorry."

"I'm sorry."

"I'm sorry

The Bells of St. Mary's

JUST A SUNDAY AFTERNOON
A few Sundays ago, some of our neighborhood gang got together and decided to have a picnic at cottage in Mentor, the owner of which wishes to be nameless. (Don't we all at times!) It was really a private affair, so no names will be mentioned, but so many interesting things happened that we just couldn't resist telling you about them.

Our three priests also joined the fun and two often figured prominently in the "feature" (it was supposed to be the feature) of the afternoon: a baseball game. Good thing Boudreau doesn't know about this! Since the field was somewhat limited, it was decided to eliminate the bother of running to second base, by removing said second base.

The first good batter (there were several ordinary ones) discovered that it was easier to hit the ball with a broom, than with the bat. Simultaneously, the outfield was learning that a bushel basket can be very useful for catching a ball.

Father Ozimek seemed to be homesick, because when he hit the ball it flew down center field and in the direction of Cleveland while (Lou, it's Gospel truth; I saw it) Father calmly walked "home"! (Lou, have you ever batted a ball so far that you walked all around the bases to home while they looked for it? I should say not!) Of course, there wasn't any second base to bother with, but still...

Father Olmperman delayed the game while the entire outfield and several spectators looked for his foul ball. It was located in the neighbor's flowers. Good thing they weren't home.

After one inning had been played, the game was called on account of hunger. Some of the players, especially the (say it gently) stout ones were only very tired. Anyway the ham sandwiches were putting in an appearance and that was further incentive to quit.

One fella whom we'll call John (I'm not saying that's his name; we will just call him) picked up a ham sandwich, looked inside, decided he was hungrier than that, and coolly added the meat from another sandwich.

NEWBURGH NEWS

THE HOLIDAY DANCE of Lodge Mir No. 10 will usher in the social season at the Slovene National Home on E. 80th St. off of Union tomorrow night. The committee of the affair has made great plans for an evening of dancing entertainment, and a good time.

MAX L. KIRK, M.D.

Physician and Surgeon

Announces the

Opening of Offices in

The Euclid

Medical Arts

Building

21801 LAKE SHORE

BLVD.

Suites 103 and 104

Temporary Phones

Office—KENmore 7304

Residence—KENmore 9993

Permanent After Sept. 1st

Office—Redwood 4360

Residence—KENmore 9993

HELP WANTED MALE

DIE REPAIRMEN

PUNCH PRESS

OPERATORS

2nd and 3rd Shift

Piece Work

Some Overtime

THE GEOMETRIC

STAMPING CO.

1111 E. 200th St. IV. 3800

HOTEL ROOMS AVAILABLE

Singles—\$2 up
Doubles—\$3 up

Dining Room and Bar

Free Parking

IMPERIAL HOTEL

F. H. WITTENBURG
"WIT" TO YOU
1931 E. 79th Street
GA. 7641

a brief time led us 3 to 0. Then Urban (again) tripped in his first trip to bring in Rajar and Blatnik who walked. The Laurentians were in the game again. In the 5th when doubles produced 2 more runs.

In the seventh Zagor, Milinovic, and Strelak fed, Jeric was credited with a three-base hit and Urban's safe scored Jeric. In the eighth Urban fed with a single, Turk singled, Milinovic tripled them home and Strelak brought him home with a single. That made it an 11 to 3 final. Doc Lekan was his old self again as he struck out 12 and allowed only 4 hits. Urban was in the lead again with 4 hits.

Laurentians Win — 5 to 4:
After defeating the Merchants, the Laurentians went out to defeat the second place Marcellines by a close score of 5 to 4.

Everything was quiet until the 5th when Zagor walked and scored on a "bubble" by the opposition, on Milinovic's grounder. The Marcellines came back to tie the game in this half. In the sixth the Marcellines went to pieces when Rajar walked, Turk and Urban followed with singles to bring home Rajar, and Red, who was pitching a fine game, singled through the box for two more.

Everything looked fine until the 8th when "Red" tired because of the heat loaded the bases. Dick Jeric replaced him and was greeted with a single that cleaned the bases. That made it a final score of 5 to 4, and also ended it as Jeric settled down and retired the side in the ninth.

Red Ponchak has also been noted as a candidate for the World Series Trip by the Press. Good Luck "Red"!

Father Joe Ozimek has been one of our faithful spectators. Father is with the Collinwood Slovenes and is getting along fine up there. Join us as often as you can, Father!

The Laurentians are now in first place — one whole game ahead. Come out to the few remaining games to witness these potential sandlot stars in action.

SUNDAY — AUGUST 31st:
The day of that anticipated outing

CLEVELAND OUTDOOR SPORTS SHOW

Top Champions and Performers in one big All-Sports Exposition!
Field Dog Trials, Casting Tournaments, Horse Shows, Archery Tournaments, High Diving, Log Rolling, Steeplechase, Northwoods Guides, Whippet Races, Sharkey the wonder seal, Bobby Riggs Tennis Star, "Sibby" Liotta world's all-round casting champion, Perry Greene, famed Maine Woodsman, Mohawk Indians, many sports equipment exhibits—80,000 seats, none reserved.

Cleveland Stadium — Sept. 10 thru 19

1:00 P. M. to 11:30 P. M. Daily

"HELL ON WHEELS" STARTS WED. SEPT. 3rd

ROLLER DERBY

THE ARENA

This coupon will admit 40¢ per person, tax incl. F3

AHLIN SHEET METAL & FURNACE CO.

NEW COAL AND GAS FURNACES

Blowers and Conversion Burners
Minn. Honeywell Thermostats

ALL MAKES FURNACES REPAIRED

Recemeted and Vacuum Cleaned

GUTTERS AND SPOUTING

613 E. 99. St. GL 7630

BEROS STUDIO

6116 ST. CLAIR AVENUE

for fine Photographs

WE TAKE GREAT PRIDE IN FINISHING YOUR PHOTOGRAPHS
TO YOUR COMPLETE SATISFACTION
WEDDINGS — FAMILY GROUPS — PORTRAITS
PICTURES TO BE PROUD OF
COME IN TO SEE US — OR CALL FOR AN
APPOINTMENT — EN 0670

Tune in WJMO, 1540 on your radio, every Sunday at 3:00 p. m. for our announcement

SNODDLES

FOR WEDDINGS AND ALL FORMAL OCCASIONS

- FULL DRESS
- TUXEDOS
- CUTAWAYS

Gornik's
6247 ST. CLAIR AVE.
DRESS SUIT RENTAL
Henderson 2395

RADIO SERVICE
HOME - AUTO - PORTABLES

Tubes - Phonograph Needles
Batteries - Radios

Prijatel Radio Service
1137 East 68th St. — EX 3985
Daily 4 to 10
Closed Wed.—Sat. 10 to 6

MISSES and LADIES!

If you are considering to buy a fine 1947-48 FUR COAT, CLOTH COAT or SUIT, I sincerely recommend that you select and order yours directly at the local factory NOW on WILL CALL, at lowest prices in the City.

Just call me for an appointment, with no obligation on your part.

BENNO B. LEUSTIG
1034 Addison Road
Endicott 3426
If no answer call Endicott 2920

Tune in on

"St. Clair Avenue"

Every Sunday

1:30 to 2:00 p. m.

and Slovenian Program

3:05 to 3:30 p. m.

WJMO 1540 kilocycles
NICK MALOVIC,
Commentator

Canning Peaches

Large Select Free Stone
We will also have

APPLES - PEARS - PLUMS
For Sale

Box at the farm or place your order with

ADOLPH J. SOMRACK
Maple Grove Rd.
Willoughby, Ohio
Phone: Willoughby 942 J 5

DIRECTIONS:

Maple Grove Rd. runs between SOM Center Rd., Rt. 91 and River Rd., Rt. 174, about one mile north of Chardon Rd., Rt. 6.

For A-1 Work
Reasonable Prices, call MALZ
for your Radio, Washer and Appliance Repairs
All Work Guaranteed
Call EN. 4808 for free pick-up and delivery

MALZ ELECTRIC
EN 4808
6902 St. Clair Ave.

JUST IN TIME FOR SCHOOL

Youngsters
DRESS UP
IN ACROBAT SHOES

The famed Balanced Construction plus gay, smart little styles make Acrobats the shoes children love to wear. And because they're Acrobats, you're assured the utmost in quality, fit and performance.

Most Styles—\$5 - \$5.50

See your Acrobat dealer.

Acrobat
Smart Balanced Construction

MANDEL'S SHOE STORE

6107 St. Clair Ave.

NEXT TO GRDINA SHOPPE

MARIAN'S

804 E. 222nd Street

complete Layettes available

SHOWER SUGGESTIONS:

BIRTHDAY SUGGESTIONS

FULL LINE GREETING CARDS

LADIES' HOSIERY

LADIES' HANDKERCHIEFS

To Serve You

Marian Makovec Klaus

By Cy Hungerford

SUNDAY, AUGUST 31, 1947

ON MOCILNIKAR'S FARM

corner of White and Bishop Roads

Music will be furnished by several leading bands
General public is invited to attend
Refreshments

MUSICIAN BOWLERS' PICNIC